

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **ORLEN Unipetrol Doprava s. r. o.**
sídlem Růžodol 4, 436 70 Litvínov
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Vepřekem
sídlem Husova 242/9, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 18. 6. 2025, čj. MD-30713/2022-130/6, sp. zn. MD/30713/2022/130

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Drážní inspekce uložila žalobkyni pokutu za přestupek, kterého se měla dopustit tím, že v souvislosti s šetřením mimořádné události z dubna 2021 v železniční stanici Světec neumožnila inspektorům Drážní inspekce zajišťovat další důkazy a nezpřístupnila jim informace týkající se této mimořádné události, které po ní požadovali. Žalobkyně s tím

nesouhlasí a zejména namítá, že po ní inspekce vyžadovala informace, které s šetřenou mimořádnou událostí nesouvisely.

Průběh řízení a shrnutí skutkového stavu

2. Dne 4. 4. 2021 zahájila Drážní inspekce (též „inspekce“) šetření srážky dvou vlaků, k níž došlo téhož dne v železniční stanici Světec („mimořádná událost Světec“).
3. Přípisem ze dne 14. 4. 2021 inspekce požádala žalobkyni, aby jí do 30. 4. 2021 poskytla informace pro šetření mimořádné události Světec. Mj. požádala o:
 - Výkazy práce všech strojvedoucích žalobkyně za měsíc leden, únor a březen 2021 a od 1. 4. do 4. 4. 2021,
 - Evidenci mezinárodních jízd všech strojvedoucích žalobkyně za měsíc leden, únor a březen 2021 a od 1. 4. do 4. 4. 2021,
 - Přehled traťových výkonů předaných jiným dopravcům, resp. dopravovaných na licenci žalobkyně agenturními strojvedoucími za období od 1. 1. do 4. 4. 2021,
 - Doklady (smlouvy), na jejichž základě byly výše uvedené výkony realizovány,
 - Přehledy směn uskutečněných agenturními strojvedoucími.
4. Dopisem ze dne 30. 4. 2021 žalobkyně inspekci požádala o vysvětlení, jak vyžádané informace souvisí s šetřenou mimořádnou událostí. Mj. uvedla, že šetřená jízda nebyla mezinárodní jízdou a že jí není jasné, jaký význam pro šetření mají výkazy práce všech ostatních strojvedoucích, kteří se události neúčastnili, navíc za období, které s událostí nesouvisí. Rovněž požádala o vysvětlení, proč inspekce požaduje doložení smluv uzavřených s agenturami práce a přehledů směn agenturních strojvedoucích. Zároveň upozornila, že u ní provedl Drážní úřad kontrolu a neshledal žádné pochybení.
5. Přípisem ze dne 6. 5. 2021 inspekce žalobkyni sdělila, že se v průběhu šetření objevila tvrzení, že ze strany žalobkyně dochází k dodatečným úpravám výkazů směn. Aby inspekce mohla toto tvrzení prověřit a potvrdit či vyvrátit, zda k úpravám výkazů směn došlo i v souvislosti s šetřenou mimořádnou událostí, vyžádala si od žalobkyně další informace a dokumenty (označené výše v bodě 3).
6. Žádostí ze dne 19. 5. 2021 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty a o podrobnější odůvodnění výzvy k poskytnutí informací. Uvedla, že je jí známo, že v šetření hraje „velkou roli“ anonymní podání. Toto podání považuje za lživé s cílem jí poškodit v očích veřejnosti. Inspekce k němu vůbec neměla přihlížet.
7. Inspekce usnesením ze dne 17. 6. 2021, čj. 246/2021/DI-6, žalobkyni opětovně vyzvala k doložení totožných informací a stanovila jí k tomu lhůtu do 30. 6. 2021. Zároveň inspekce tímto usnesením zamítla žalobkyninu žádost o poskytnutí podrobnějšího vysvětlení. Žalobkyně se proti usnesení odvolala a zopakovala, že vyžádané informace se netýkají mimořádné události Světec, a inspekce tak nebyla oprávněna je po žalobkyni požadovat. Inspekce odvolání vyhověla a své usnesení změnila tak, že napadené výroky vypustila.
8. Přípisem ze dne 13. 8. 2021 následně inspekce žalobkyni znovu vyzvala k poskytnutí totožných informací a určila jí k tomu lhůtu do 31. 8. 2021. Žalobkyně v reakci na tuto výzvu uvedla, že je nadále přesvědčena, že inspekce není oprávněna informace požadovat a

že není v jejích silách je ve stanovené lhůtě předložit. Dne 10. 9. 2021 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty, čemuž inspekce usnesením z 8. 10. 2021 nevyhověla.

9. Ve dnech 10. a 20. 9. 2021 zaslala žalobkyně inspekci smlouvy s agenturami práce a ve dnech 15. a 18. 10. 2021 zaslala inspekci výkazy práce osmi agenturních strojvedoucích, přehled traťových výkonů předaných jiným dopravcům, resp. dopravovaných na licenci žalobkyně agenturními strojvedoucími za období od 1. 1. do 4. 4. 2021, a přehledy směn uskutečněných agenturními strojvedoucími. Dne 5. 11. 2021 zaslala žalobkyně inspekci tabulky odpracovaných směn, resp. přehled o jízdách s vlakem konaných kmenovými strojvedoucími za leden až březen 2021 a přehled mezinárodních jízd za totéž období.
10. V březnu 2022 inspekce zahájila řízení o přestupku podle § 51 odst. 1 písm. m) zákona č. 266/1994, o dráhách, ve znění účinném do 31. 1. 2022 („zákon o dráhách“), kterého se žalobkyně měla dopustit tím, že ve lhůtě do 31. 8. 2021 neumožnila inspektorům Drážní inspekce zajišťovat další důkazy a nezpřístupnila jim informace týkající se mimořádné události Světec, které po ní požadovali (označené výše v bodě 3).
11. Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2022, čj. 137/2022/DI-168, uznala inspekce žalobkyni vinnou a uložila jí pokutu. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí odvolala s obdobnou argumentací, kterou předkládá v podané žalobě. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 10. 2024, čj. MD-30713/2022-130/3, odvolání vyhověl a rozhodnutí inspekce zrušil.
12. Rozhodnutím ze dne 17. 2. 2025, čj. 137/2022/DI-179 (prvostupňové rozhodnutí), uznala inspekce žalobkyni opět vinnou z téhož přestupku a uložila jí pokutu ve výši 75 000 Kč. I proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Tomuto odvolání však již žalovaný nevyhověl a napadeným rozhodnutím rozhodnutí inspekce potvrdil. Žalobkyně se proto obrátila s nyní projednávanou žalobou na soud.

Argumentace účastníků

Žalobní argumentace

13. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a má za to, že je nezákonné, neboť je založeno na nesprávném skutkovém a právním hodnocení věci. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal jí náhradu nákladů řízení.
14. Namítala, že inspekce překročila své pravomoci, neboť po ní neodůvodněně a nepřiměřeně vyžadovala informace, které se netýkaly šetření mimořádné události Světec. S touto mimořádnou událostí nijak nesouvisely vyžádané informace o mezinárodních jízdách, protože k události došlo v rámci tuzemské jízdy. Stejně tak s událostí nesouvisely ani informace o tom, jaké agentury práce žalobkyně využívá a s jakými dopravci spolupracuje. Strojvedoucí R. H. byl totiž kmenovým zaměstnancem žalobkyně. Souvislost s mimořádnou událostí Světec žalobkyně nevidí ani u vyžádaných údajů o pracovní době dalších žalobkyniných strojvedoucích, kteří se mimořádné události neúčastnili. Tím, že inspekce po žalobkyni požadovala informace v rozsahu, který je nepřiměřený a nezákonný, porušila § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a zásady procesní efektivity a ekonomie. Současně porušila i čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a svou povinnost zasahovat do práv dotčených osob jen v nezbytně nutném rozsahu (§ 2 odst. 3 správního řádu).
15. Dále namítla, že inspekci bylo známo, že Drážní úřad u žalobkyně v dubnu 2021 provedl kontrolu systému rozvrhování pracovní doby. Úřad prověřil přidělování směn a dodržování odpočinku mezi směnami u vzorku tří náhodně vybraných zaměstnanců. Nezjistil přitom žádné nedostatky, což měla inspekce zohlednit. Žalobkyně na základě postupu Drážního

úřadu legitimně očekávala, že bude muset předložit pouze výkazy pracovní doby vzorku strojvedoucích, nikoli všech. Takový požadavek je nepřiměřený a neodpovídá ani správní praxi inspekce. K tomu žalobkyně odkázala na závěrečné zprávy z šetření jiných mimořádných událostí, v nichž inspekce kontrolovala pracovní dobu pouze u vzorku strojvedoucích a dalších zaměstnanců. Inspekce podle ní nemá právo křížově kontrolovat vyžádané informace, toto oprávnění náleží Drážnímu úřadu v rámci výkonu správního dozoru.

16. Rovněž namítla, že inspekce v průběhu řízení vyhověla žalobkyninu odvolání proti usnesení o zajištění požadovaných dokumentů. Žalobkyně v průběhu řízení namítala, že inspekce není oprávněna vyžadovat informace, které se šetřené mimořádné události netýkají. Jelikož inspekce žalobkyninu odvolání plně vyhověla a nijak své rozhodnutí dále neodůvodnila, měla žalobkyně za to, že se s její argumentací inspekce ztotožnila a informace již nadále nepožaduje. Přesto si následně přípisem vyžádala totožné informace znovu.
17. Dále žalobkyně uvedla, že šetření mimořádné události Světec nebylo dosud ukončeno, přičemž vyžádané informace žalobkyně inspekci poskytla k datu 5. 11. 2021. Pokud by tedy šetření bylo závislé na informacích poskytnutých žalobkyní, měla inspekce nejméně pět měsíců k dokončení šetření v pořádkové lhůtě.
18. Rovněž má za to, že inspekce měla nejpozději k 30. 6. 2021 kompletní informace o pracovní době pana H., o interních předpisech a informacích o rozvrhování pracovní doby, o průběhu mimořádné události Světec včetně výpovědí žalobkyniných zaměstnanců, a rovněž měla k dispozici údaje ze systému EVAL, data z elektronických záznamových zařízení (databáze od společnosti MESIT) a GPS polohy všech hnacích drážních vozidel žalobkyně za období od ledna do začátku dubna 2021. Inspekce tak měla všechny údaje týkající se šetřené mimořádné události ještě před koncem srpna 2021. Výkaz pracovní doby strojvedoucího H. žalobkyně v listopadu 2021 toliko upřesnila. Dodání dalších informací v pozdějším termínu proto nemohlo zásadně narušit inspekční šetření.
19. V neposlední řadě žalobkyně namítla, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká. Výše pokuty nezohledňuje objektivní důvody, proč žalobkyně poskytla inspekci dokumenty až po uplynutí stanovené lhůty. Pokuta rovněž nezohledňuje, že se inspekce v průběhu řízení rozhodla dokumenty nepožadovat, aby vzápětí změnila názor a informace si opět vyžádala. Zohledněna nebyla ani žalobkynina žádost o prodloužení lhůty k poskytnutí informací.
20. Zcela na závěr žaloby žalobkyně uvedla, že nebyla naplněna materiální stránka vytýkaného přestupku, protože vyžádané informace žalobkyně poskytla pět měsíců před uplynutím pořádkové lhůty k vypracování závěrečné zprávy.

Vyjádření žalovaného

21. Žalovaný uvedl, že inspekce měla od počátku šetření indicie, že dochází k úpravám výkazů pracovní doby. Sama žalobkyně přiznala, že původně předloženou verzi výkazu pracovní doby pana H. později „upřesnila“. Proto bylo nezbytné ověřit, že strojvedoucí H. skutečně vykonával práci pouze v době, kdy to žalobkyně vykazovala, a že nezpůsobil nehodu v důsledku nedodržení povinného odpočinku. Tuto skutečnost přitom inspekce mohla ověřit pouze porovnáním výkazů pracovní doby všech žalobkyniných strojvedoucích, tedy i kmenových zaměstnanců a agenturních pracovníků, a to jak ve vnitrostátní, tak v mezinárodní dopravě. Z žaloby přitom není zřejmé, jak mělo předložení výkazů žalobkyni zkrátit na jejích právech.

22. K postupu Drážního úřadu žalovaný uvedl, že účel státního dozoru se liší od účelu inspekčního šetření. Inspekce v této věci neposuzovala *a priori* dodržování doby odpočinku žalobkyniných strojvedoucích, ale příčiny a okolnosti vzniku mimořádné události Světec. Aby inspekce mohla prokázat, zda ke srážce nedošlo proto, že strojvedoucí H. nedodržoval dobu odpočinku, musela porovnat výkazy pracovní doby všech strojvedoucích, nikoli jen namátkově vybraných. Žalobkyně proto nemohla mít stejné legitimní očekávání jako při kontrolách Drážního úřadu. Navíc žalobkyně sama důvěryhodnost výkazu pracovní doby strojvedoucího H. zpochybnila tím, že původně předložila nepřesnou verzi výkazu.
23. K tvrzení žalobkyně, že inspekce přestala předložení dokumentů vyžadovat, žalovaný uvádí, že přestože inspekce původní usnesení, kterým si dokumenty vyžádala, zrušila, následně žalobkyni přípisem znovu vyzvala k vydání požadovaných dokumentů. Žalobkyni tak muselo být zřejmé, že na jejich předložení inspekce trvá v novém termínu, tedy do 31. 8. 2021. Krom toho ze zákona neplyne, že by si inspekce nemohla tytéž informace vyžádat znovu.
24. Žalobkyně sice poslední den lhůty zaslala inspekci část požadovaných dokumentů, zároveň však uvedla, že zbylou část dokumentů teprve připravuje a bude je zasílat průběžně. Až po uplynutí lhůty žalobkyně požádala o její prodloužení, čemuž inspekce nevyhověla. Žalobkyně tak svou povinnost předložit dokumenty nesplnila včas, čímž dále zpochybnila svou důvěryhodnost. Inspekce totiž nemohla vyloučit podezření, že dokumenty byly teprve vytvářeny, případně upravovány tak, aby byly ve vzájemném souladu.
25. Skutečnost, že šetření nebylo v době podání žaloby skončeno, nevylučuje žalobkyninu odpovědnost za přestupek, který chrání bezodkladný výkon oprávnění inspektorů Drážní inspekce. Rovněž není rozhodné, že některé podklady měla inspekce k dispozici již v červnu 2021, zbylé podklady totiž žalobkyně předložila až po uplynutí stanovené lhůty, čímž inspektorům neumožnila výkon jejich oprávnění bez zbytečného odkladu.
26. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

27. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili [ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“)].
28. Soud nepovažoval za nutné nařizovat jednání ani pro účely dokazování, neboť rozhodnutí, která žalobkyně k žalobě připojila jako důkazy, jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS“) z dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, dostupný též online na www.nssoud.cz, a publikovaný pod č. 2383/2011 ve Sbírce NSS]. Soud neprováděl dokazování ani k žalobě připojenými *informacemi o dosavadním pokroku v šetření* mimořádné události Světec. Tyto listiny vyhodnotil jako nadbytečné, neboť pro posouzení věci nebylo podstatné, zda v době podání žaloby již bylo šetření mimořádné události ukončeno.
29. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
30. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.

31. Žaloba není důvodná.

32. Soud se nejprve zabýval tím, zda inspekce byla oprávněna požadovat poskytnutí informací vymezených výše v bodě 3, a pokud ano, zda žalobkyně splnila svou povinnost tyto informace poskytnout. Poté se věnoval přiměřenosti pokuty a zkoumal, zda byla naplněna materiální stránka přestupku.

K oprávnění inspektorů vyžádat si veškeré další informace týkající se nehody

Obecná východiska

33. Podle ustanovení § 53d odst. 1 písm. i) zákona o dráhách jsou *při šetření příčin mimořádných událostí* inspektoři Drážní inspekce *oprávněni zajišťovat další důkazy pro šetření a vyžadovat přístup k veškerým dalším informacím týkajícím se nehody nebo incidentu*.

34. Citované ustanovení je transpozicí čl. 20 odst. 2 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES, který stanovil, že *v souladu s platnými právními předpisy členských států a případně ve spolupráci s orgány příslušnými pro soudní šetření musí být vyšetřovatelům co nejdříve umožněn přístup k veškerým souvisejícím informacím nebo záznamům, které se nacházejí v držení provozovatele infrastruktury, dotyčného železničního podniku a bezpečnostního orgánu*. Obdobnou úpravu obsahuje také současná směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798, o bezpečnosti železnice („*směrnice o bezpečnosti železnice*“), která směrnici 2004/49/ES nahradila. Podle čl. 21 odst. 2 písm. g) této směrnice členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zajistí, aby byl *vyšetřujícím co nejdříve umožněn přístup k informacím a důkazům důležitým pro vyšetřování. Povolí jim zejména: g) přístup k veškerým souvisejícím informacím nebo záznamům, které se nacházejí v držení provozovatele infrastruktury, železničního podniku, subjektů odpovědných za údržbu a vnitrostátního bezpečnostního orgánu*.

35. Oprávnění vyžadovat přístup k veškerým informacím týkajícím se mimořádné události patří k základním procesním oprávněním inspektorů a je úzce spojeno s povinností inspektorů zjistit skutečný stav věci a závěry šetření řádně doložit. Tomuto procesnímu oprávnění inspektorů odpovídá povinnost především dopravce a provozovatele dráhy, ale rovněž všech dalších osob, které mají nějakou souvislost s šetřenou mimořádnou událostí (cestující, osoby odstraňující trosky vozidel atp.), požadované podklady poskytnout, případně nebránit jejich vydání. Bez těchto vzájemně korelujících oprávnění a povinností by bylo inspekční šetření nerealizovatelné a jeho účel nenaplnitelný (srov. k obdobnému oprávnění kontrolujícího podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2022, čj. 6 As 182/2020-43, bod 48).

36. Inspekce je při šetření příčin mimořádných událostí oprávněna zajišťovat důkazy pro šetření a vyžadovat přístup k veškerým informacím týkajícím se nehody (důraz doplněn soudem). Rozsah informací, které se týkají šetřené mimořádné události, bude vždy záviset na okolnostech a rozsahu konkrétního šetření. Nelze proto dopředu určit, které informace inspektoři vyžadovat mohou, a které již nikoli. Tuto úvahu musí v závislosti na rozsahu šetření a okolnostech šetřené nehody provést inspektoři, které tíží procesní odpovědnost za zjištění skutečného stavu věci. Jejich úvaha je však omezena zákonným předpokladem, že požadované informace se musí týkat nehody nebo incidentu. Bude-li evidentní, že se vyžádané informace šetřené nehody netýkají, inspektoři své oprávnění překročí. Osoba, vůči níž výzva směřuje proto může ve výjimečných případech odmítnout vyžádané informace poskytnout, avšak pouze tehdy, dopustí-li se inspektoři zjevného excesu.

37. Přitom platí, že inspekce by měla zdůvodnit, jak se požadované informace týkají šetřené nehody nebo incidentu. Zároveň však musí dbát na to, aby nedošlo k ohrožení účelu šetření. Proto postačí, pokud inspekce ve výzvě k poskytnutí informací sdělí pouze podstatu vztahu mezi šetřenou nehodou a vyžádanými informacemi tak, aby účel šetření neohrozila. Jinými slovy, inspekce je povinná odůvodnit, proč určité informace vyžaduje, pouze v tom rozsahu, aby bylo vyjasněno, že informace se týkají šetřené nehody nebo incidentu, jsou-li o tom důvodné pochybnosti. Subjektivní nesouhlas osoby, vůči níž požadavek směřuje, jí však nezavdává příležitost požadované podklady neposkytnout a vyhnout se tím své zákonné povinnosti umožnit inspektorům výkon jejich oprávnění (rozsudky NSS ze dne 2. 3. 2023, čj. 8 As 74/2021-54, bod 53, nebo čj. 6 As 182/2020-43, bod 55).
38. Soud se proto zabýval tím, zda se informace, které si inspekce vyžádala, týkaly šetřené mimořádné události Světec, a zda inspekce žalobkyni vyjevila alespoň podstatu důvodů, pro které měla za to, že se mimořádné události týkaly.

Aplikace na projednávanou věc

39. Inspekce poprvé vyzvala žalobkyni k poskytnutí informací (výkazů práce všech strojvedoucích, evidence mezinárodních jízd, přehledu traťových výkonů předaných jiným dopravcům, dokladů na jejichž základě byly tyto výkony realizovány, a přehledů směn uskutečněných agenturními strojvedoucími) přípisem ze dne 14. 4. 2021 (čj. 6-887/2021/DI-10), aniž by svůj požadavek blíže odůvodnila. V reakci na žalobkyninu žádost o vysvětlení však následně uvedla (v přípisu ze dne 6. 5. 2021, čj. 246/2021-DI-3), že si informace vyžádala za účelem prověření, zda u žalobkyně nedochází k dodatečným úpravám výkazů směn: *„teprve souhrn těchto podkladů, které by měly vzájemně korespondovat, umožní křížové ověření nasazení strojvedoucích na jednotlivá hnací vozidla a vlaky“*. Tentýž důvod inspekce uvedla i v usnesení ze dne 17. 6. 2021, čj. 246/2021/DI-6, které však následně k žalobkyninu odvolání zrušila.
40. Konečně i ve výzvě ze dne 13. 8. 2021 (přípis čj. 246/2021/DI-8), inspekce uvedla, že si informace vyžádala za účelem posouzení pracovních podmínek strojvedoucích a křížového ověření *„jak moc a jak dlouho strojvedoucí „jezdí“ a čerpají či nečerpají zákonné přestávky a odpočinky mezi směnami“* (str. 6). Podle inspekce lze pouze na základě vyžádaných podkladů *„potvrdit nebo vyvrátit, zda dochází k údajným dodatečným úpravám výkazů směn a zda k nim případně došlo v souvislosti s touto mimořádnou událostí“* (str. 8).
41. Z prvostupňového rozhodnutí pak vyplývá, že inspekce přistoupila k vyžádání podkladů o pracovní době všech strojvedoucích a dalších informací proto, že měla během šetření k dispozici výkazy pracovní doby strojvedoucího H., které si vzájemně odporovaly. To vedlo inspekci k úvaze, zda výkazy nebyly dodatečně pozměňovány. Proto se rozhodla zajistit veškeré údaje, aby mohla ověřit, zda strojvedoucí skutečně vykonával práci pouze v době, kterou žalobkyně vykazovala, *„příp. kdo tedy vedl vlaky, které měl zúčastněný strojvedoucí vést podle podkladů provozovatele dráhy, pokud je nevedl on“* (str. 28 prvostupňového rozhodnutí). Inspekce prověřovala výkazy pracovní doby u všech žalobkyniných strojvedoucích, aby ověřila, zda se jednalo o selhání jednotlivce, nebo o systémové selhání (str. 32 prvostupňového rozhodnutí).
42. Inspekce své výzvy k poskytnutí informací odůvodnila mj. odkazem na nařízení Komise (EU) 2020/572, které stanoví náležitosti závěrečné zprávy o výsledcích šetření (§ 53e odst. 6 zákona o dráhách ve spojení s § 12 vyhlášky č. 376/2006 Sb., o zajišťování bezpečnosti provozování dráhy a drážní dopravy a postupech při mimořádných událostech). Předepsané

náležitosti závěrečné zprávy pak do značné míry předurčují i rozsah inspekčního šetření, neboť stanoví otázky, které inspekce nemůže při svém šetření pominout.

43. Z prováděcího rozhodnutí vyplývá, že závěrečná zpráva o výsledcích šetření musí shrnout tzv. příčinné a přispívající faktory události, včetně bezprostředních i hlubších systémových faktorů. Těmi se rozumí faktory organizační, řídicí, společenské nebo regulační povahy, které by mohly v budoucnosti ovlivnit podobné a související události (čl. 2 bod 3 prováděcího nařízení). Příloha prováděcího rozhodnutí rovněž stanoví, že v případě, že příčinné nebo přispívající faktory nebo následky události souvisely s lidskými činnostmi, musí se inspekce věnovat také způsobu, jakým pracovníci během běžného provozu provádějí své činnosti, a lidským a organizačním faktorům, které mohou ovlivnit jejich jednání a rozhodování [bod 4 písm. c) přílohy prováděcího rozhodnutí]. Organizačními faktory jsou mj. plánování pracovní síly a pracovní vytížení. Mezi pracovní faktory pak patří pracovní doba zapojených pracovníků.
44. Soud dospěl k závěru, že inspekce v průběhu šetření řádně odůvodnila, jak se vyžádané informace týkají šetřené mimořádné události Světec. Inspekce se totiž podle prováděcího nařízení v rámci šetření musí zabývat nejen bezprostředními příčinami nehody, ale také dalšími okolnostmi, které přispěly k jejímu vzniku, včetně systémových nedostatků např. v pracovních podmínkách strojvedoucích. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v žalobě sama přiznala, že v počátcích šetření předložila nesprávnou „pracovní verzi“ výkazu pracovní doby strojvedoucího H. (srov. též vysvětlení žalobkyně z 10. 12. 2021), kterou posléze dopracovala, inspekci skutečně mohlo vzniknout podezření, zda ze strany žalobkyně nedocházelo k úpravám pracovních výkazů. Byla tak oprávněna na základě vyžádaných podkladů prověřit, zda u žalobkyně skutečně nedocházelo k systematickému upravování výkazů směn a že k tomuto pochybení nedošlo i v souvislosti s mimořádnou událostí Světec. Bylo zcela na úvaze inspekce určit, které informace týkající se nehody bude za tímto účelem po žalobkyni požadovat. Ve světle těchto okolností nepovažuje soud rozsah vyžádaných informací za excesivní.
45. Inspekce rovněž zdůvodnila, proč vyžadovala informace o mezinárodních jízdách a směnách agenturních strojvedoucích, přestože strojvedoucí H. nebyl agenturním pracovníkem a k mimořádné události Světec nedošlo při mezinárodní jízdě. Bez těchto informací by totiž nebyla schopna křížově ověřit, zda všichni strojvedoucí (včetně strojvedoucího H.), které žalobkyně nasazovala, systematicky dodržovali stanovenou pracovní dobu a odpočinek. I s touto úvahou soud souhlasí.
46. Soud se z obdobných důvodů neztotožnil ani s žalobkyninou námitkou, že inspekce porušila její legitimní očekávání o rozsahu šetření tím, že si vyžádala informace ke všem strojvedoucím, nikoli jenom k vybranému vzorku strojvedoucích. Skutečnost, že inspekce při šetření jiných mimořádných událostí zvolila při kontrole dodržování pracovních podmínek pouze vzorek zaměstnanců, nemohla žalobkyni založit jakékoli legitimní očekávání. Předpokladem řádně vedeného šetření totiž je zjistit stav věci, který co nejvíce odpovídá skutečnosti. Tomu odpovídá i rozsah vyžádaných podkladů, který se může v jednotlivých případech lišit. Soud již výše uvedl, že inspekce odůvodnila, proč vyžadovala poskytnutí většího rozsahu informací, než tomu bylo při šetření jiných mimořádných událostí. K zásahu do žalobkynina legitimního očekávání proto nedošlo.
47. Žalobkyně rovněž uvedla, že inspekce měla podle § 53b odst. 6 zákona o drahách zohlednit závěry Drážního úřadu, který u žalobkyně provedl kontrolu organizace pracovní doby

strojvedoucích a nezjistil žádné nedostatky. Soud k tomu uvádí, že účel „šetření“ obou orgánů je jiný. Zatímco Drážní úřad je oprávněn v rámci výkonu státního dozoru posuzovat interní procesy žalobkyně v zásadě kdykoli (§ 55 odst. 2 drážního zákona), Drážní inspekce se jimi může zabývat pouze ve vztahu ke konkrétní mimořádné události. To však neznamená, že by inspekce byla při šetření jakkoli omezena, např. že by nemohla „*křížově posuzovat vyžádané informace*“, jak se nesprávně domnívá žalobkyně, či že by musela bez dalšího vycházet ze závěrů Drážního úřadu. Takový závěr z ničeho neplyne. Inspekce má navíc povinnost postupovat při šetření nezávisle na jiných orgánech (§ 53b odst. 2 zákona o dráhách). Před vydáním závěrečné zprávy z šetření je krom toho předčasně posuzovat, zda inspekce zohlednila, nebo nezohlednila závěry kontroly provedené Drážním úřadem.

48. Soud se neztotožnil ani s žalobkyninou námitkou, že inspekce porušila zásadu procesní efektivity a ekonomie. Rychlost a hospodárnost řízení totiž nesmí být na újmu přesnému a úplnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu (např. rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2004, čj. 2 A 11/2002-227).
49. Ani žalobkynina úvaha, že inspekce mohla informace o provozu a pohybech strojvedoucích čerpat z databází EVAL a MESIT, není správná. Inspekce si totiž podklady vyžádala právě proto, aby je mohla porovnat s údaji uvedenými v těchto databázích. Uvedené databáze navíc podle inspekce nepokrývají všechny pohyby vozidel a jsou proto pouze částečným zdrojem informací (str. 28 prvostupňového rozhodnutí). Ani s ohledem na tyto skutečnosti neshledal soud postup inspekce nepřiměřeným.
50. Soud proto uzavírá, že inspektoři byli oprávněni vyžádat si od žalobkyně poskytnutí informací označených v bodě 3 tohoto rozsudku. Neshledal, že by při tom překročili své oprávnění podle § 53d odst. 1 písm. i) zákona o dráhách. Jednalo se totiž o informace a dokumenty relevantní pro zjištění stavu věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu šetření. Proto soud uzavřel, že inspekce neporušila § 2 odst. 3 správního řádu ani čl. 4 odst. 1 Listiny.

K povinnosti umožnit inspektorům výkon jejich oprávnění bez zbytečného odkladu

51. Podle § 53d odst. 2 zákona o dráhách je každý *povinen umožnit inspektorům Drážní inspekce výkon jejich oprávnění bez zbytečného odkladu*. Pokud právnická osoba v rozporu s tímto ustanovením *neumožní inspektorům Drážní inspekce výkon jejich oprávnění bez zbytečného odkladu*, dopustí se přestupku podle § 51 odst. 1 písm. m) zákona o dráhách.
52. Citovaná ustanovení chrání zájem na dosažení účelu šetření, k němuž je třeba součinnosti všech osob, které mají nějakou souvislost s šetřenou mimořádnou událostí. Jejich cílem je přinutit tyto subjekty ke spolupráci při šetření, odmítají-li jí dobrovolně. Jde v zásadě o obdobu pořádkové pokuty s tím rozdílem, že sankce není ukládána za porušení procesní povinnosti, nýbrž povinnosti hmotněprávní, tedy povinnosti umožnit inspektorům Drážní inspekce výkon jejich oprávnění. Typově se tedy bude jednat o situace, kdy daný subjekt ztěžuje či dokonce maří průběh šetření tím, že neposkytuje potřebnou součinnost nebo jinak inspektorům brání ve výkonu jejich oprávnění (srov. k obdobným oprávněním podle kontrolního řádu rozsudky NSS ze dne 12. 7. 2017, čj. 6 As 83/2017-33, bod 13, a ze dne 7. 4. 2021, čj. 8 As 102/2019-31, č. 4181/2021 Sb. NSS, bod 32).
53. Umožněním výkonu oprávnění inspektorů je třeba rozumět konání spočívající v aktivní součinnosti (např. poskytnutí požadovaných informací a podkladů, podání vysvětlení) anebo pasivní strpění určitých inspekčních úkonů (např. vstup na místo nehody a do

dražního vozidla, zajištění trosek nebo zajištění výstupů ze záznamových zařízení). Pokud jde o poskytnutí informací vyžádaných v rámci šetření, je daný subjekt je nejen povinen nebránit vydání těchto informací, ale je rovněž povinen poskytnout součinnost k jejich vydání, tedy tyto informace vyhledat a předat je inspekci.

54. Výkon oprávnění musí daný subjekt inspektorům umožnit bez zbytečného odkladu, tedy neprodleně, bezprostředně či okamžitě, pokud mu v tom nebrání objektivní důvody (například protože vůbec neexistují nebo se nenacházejí v jeho dispozici). Nelze totiž předpokládat, že by bylo úmyslem zákonodárce sankcionovat i neposkytnutí informací, u kterých to není z objektivních důvodů možné splnit. Délka bezodkladné lhůty bude vždy záviset na okolnostech konkrétního případu. Zpravidla však půjde o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů (rozsudky NSS ze dne 20. 11. 2008, čj. 6 As 1/2008-48, ze dne 12. 8. 2010, čj. 9 Afs 20/2010-74, nebo nález Ústavního soudu ze dne 15. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 314/05, publikovaný pod č. N 159/38 ve Sbírce nálezů Ústavního soudu č. 267).
55. Soud proto zkoumal, zda žalobkyně umožnila inspektorům výkon jejich oprávnění bez zbytečného odkladu. Dospěl k závěru, že neumožnila.
56. Podle výroku prvostupňového rozhodnutí žalobkyně spáchala přestupek tím, že neposkytla do dne 31. 8. 2021 informace, k jejichž poskytnutí byla vyzvána přípisem ze dne 13. 8. 2021 (čj. 246/2021/DI-8). Mezi účastníky přitom není sporné, že žalobkyně část informací poskytla až po uplynutí lhůty v průběhu září, října a listopadu 2021 a zbylou část podkladů (informace o výkazech práce strojvedoucích za období od 1. 4. do 4. 4. 2021 a evidenci mezinárodních jízd za totožné období) neposkytla vůbec. K poskytnutí informací přitom byla žalobkyně vyzvána opakovaně, poprvé přípisem ze dne 14. 4. 2021 a naposledy přípisem ze dne 13. 8. 2021. Opakovaně jí k tomu byla stanovena lhůta, nejprve v délce 17 dní (do 30. 4. 2021) a naposledy v délce 18 dní (do 31. 8. 2021) a byla poučena, že pokud výzvě nevyhoví, inspekce zahájí přestupkové řízení.
57. Žalobkyně namítla, že inspekce v průběhu šetření přestala informace požadovat, neboť k jejími odvolání změnila své usnesení ze dne 17. 6. 2021, čj. 246/2021/DI-6, tak, že z něj vypustila výroky, jimiž žalobkyni vyzvala k poskytnutí těchto informací. Soud připouští, že žalobkyně oprávněně mohla nabýt dojmu, že inspekce informace nadále nepožaduje. Správní orgán totiž může ke změně rozhodnutí, které sám vydal, přistoupit pouze tehdy, pokud tím odvolání účastníka plně vyhoví (§ 87 správního řádu). Pokud tedy žalobkyně v odvolání proti tomuto usnesení mj. namítala, že požadavek na poskytnutí informací je nezákonným, mohla z postupu inspekce, která své rozhodnutí navíc neodůvodnila, dovodit, že její odvolací argumentaci přijala. Určité žalobkyniny pochybnosti, zda inspekce na poskytnutí informací trvá, však byly následně rozptýleny přípisem ze dne 13. 8. 2021, kterým inspekce žalobkyni znovu vyzvala k poskytnutí informací a stanovila jí k tomu lhůtu do 31. 8. 2021. Žalobkyně ale ani v této lhůtě informace neposkytla.
58. Žalobkyně přitom sama uvedla, že informace neposkytla nikoli proto, že by jí v tom bránily objektivní překážky (např. proto, že by informacemi nedisponovala), ale zejména proto, že výzvy k jejich poskytnutí považovala za nezákonné. Již z toho je zjevné, že žalobkyně vědomě odmítala umožnit inspektorům výkon jejich oprávnění, přestože k tomu byla podle zákona povinna. Subjekt, vůči němuž výzva směřuje, totiž není oprávněn sám rozhodovat o tom, které skutečnosti mají inspektoři zjišťovat ani jaké podklady k tomu mohou vyžadovat (obdobně srov. již výše citovaný rozsudek NSS čj. 6 As 182/2020-43, bod 56).

59. Právní řád poskytuje žalobkyni jiné prostředky obrany proti pochybením při šetření mimořádné události. Žalobkyně zejména může vznášet výhrady proti závěrům inspekce v rámci projednání závěrečné zprávy z šetření podle § 53e odst. 2 věta čtvrtá drážního zákona (k tomu srov. též Lojda, J.: *Zákon o dráhách. Komentář*. Wolters Kluwer, 2022, K § 53e). Další prostředky obrany se jí otevírají následně ve správním řízení, které může na provedené šetření navazovat. Již v rámci šetření se žalobkyně rovněž mohla bránit podáním stížnosti proti postupu inspekce podle § 175 správního řádu. Obranou však nemůže být apriorní odmítání poskytnutí vyžádaných informací. Uvedeným postupem by se šetření stalo zcela nefunkčním a neefektivním.
60. Žalobkyně sice v průběhu řízení namítala, že není schopna informace poskytnout kvůli nedostatku pracovníků – někteří čerpali dovolenou, jiní se nakazili virem covid-19, tato svá tvrzení však nijak nepodložila. Žalobkyně dále poslední den lhůty (31. 8. 2021) na svou obranu uvedla, že výzvu není schopna splnit, neboť se jedná o velký objem informací. Tato skutečnost jí však musela být od začátku zřejmá a mohla ji vést k podání žádosti o prodloužení lhůty. To však žalobkyně včas neučinila. Inspekce navíc původní lhůtu pro poskytnutí informací několikrát implicitně prodloužila. Časový prostor, který žalobkyně pro poskytnutí informací měla, tak byl podle soudu vzhledem k okolnostem šetření dostatečný a okolnosti, které žalobkyně uváděla, nelze podle soudu považovat za objektivní důvody, které by jí ve splnění její povinnosti bránily.
61. Soud ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že žalobkyně neposkytnutím vyžádaných informací neumožnila inspektorům výkon jejich oprávnění bez zbytečného odkladu, čímž spáchala přestupek podle § 51 odst. 1 písm. m) zákona o dráhách.
62. Tato žalobní námitka proto není důvodná.

K přiměřenosti pokuty

63. Žalobkyně dále namítla, že jí byla uložena nepřiměřeně vysoká pokuta. Výše pokuty podle ní nezohledňuje objektivní důvody, pro které žalobkyně poskytla velký objem dat až po 31. 8. 2021. Pokuta rovněž nezohledňuje, že se inspekce v průběhu řízení rozhodla informace nepožadovat, aby vzápětí změnila názor a opět si je vyžádala. Zohledněna nebyla ani žalobkynina žádost o prodloužení lhůty ze září 2021, a její snaha vyžádané informace poskytnout, přestože považovala jejich vyžádání za nezákonné.
64. Ani s touto námitkou se soud neztotožnil.
65. Ukládání trestu za přestupky je založeno na dvou základních principech – principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Uložení pokuty v mezích zákonných podmínek je součástí posouzení zákonnosti přezkoumávaného správního rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Za situace, kdy správní orgán zákonné meze nepřekročil a výši pokuty řádně zdůvodnil, soudní řád správní dává soudu zvláštní oprávnění moderovat výši pokuty (§ 78 odst. 2 s. ř. s.). V rámci moderačního práva soud zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu (bod 25 rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2012, čj. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS).
66. Ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení správního orgánu. Při posuzování zákonnosti uložené sankce soud nehodnotí spravedlivost a přiměřenost pokuty uložené sankce, ale k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, která musí být formulována precizně a jednoznačně a musí být dostatečně individualizována. Nepostačí však prosté vyjmenování těchto zákonných kritérií, aniž by odůvodnění rozhodnutí obsahovalo alespoň

stručné zdůvodnění, proč a jak tato kritéria dopadají na individuální případ obviněného. V případě že některé z kritérií stanovených zákonem není pro posouzení věci relevantní, má správní orgán povinnost se s takovým kritériem alespoň stručně vypořádat a odůvodnit jeho nepodstatnost (rozsudky NSS ze dne 20. 4. 2006, čj. 4 As 14/2005-84, ze dne 27. 9. 2007, čj. 8 As 17/2006-78, ze dne 17. 8. 2010, čj. 2 Afs 135/2009-97, ze dne 3. 4. 2012, čj. 1 Afs 1/2012-36, bod 25, č. 2671/2012 Sb. NSS, či ze dne 16. 5. 2019, čj. 9 As 56/2019-28, bod 27).

67. Dále soud zkoumá, zda úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil (zda byly splněny podmínky pro uložení pokuty, zda správní orgán srozumitelně odůvodnil její výši zvolenou ze zákonného rozmezí apod.), a také to, zda uložená pokuta není likvidační (např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, rozsudky NSS ze dne 22. 12. 2005, čj. 4 As 47/2004-87 či ze dne 3. 4. 2012, čj. 1 Afs 1/2012-36, bod 26, č. 2671/2012 Sb. NSS). Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh žalobkyně, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, čj. 6 A 96/2000-62, č. 225/2004 Sb. a ze dne 3. 4. 2012, čj. 1 Afs 1/2012-36, bod 23, č. 2671/2012 Sb. NSS).
68. Soud shledal uloženou pokutu zákonnou. Též shledal, že inspekce ve svém rozhodnutí dostatečně vyložila důvody, pro které uložila pokutu v příslušné výši.
69. Inspekce se výši pokuty věnovala na str. 43 až 50 prvostupňového rozhodnutí. Přihlédla k významu zákonem chráněného zájmu, k následku přestupku, způsobu spáchání i k povaze žalobkyniny činnosti jako provozovatelky drážní dopravy. Též se dostatečně zabývala hodnocením polehčujících i přitěžujících okolností. Jako k polehčující okolnost inspekce přihlédla k tomu, že žalobkyně nebyla doposud trestána. V neprospěch žalobkyně naopak svědčila okolnost, že neumožnila inspektorům, aby požadované podklady zajistili vlastními silami, a že podklady nepředložila, přestože ji k tomu inspekce vyzvala již v polovině dubna 2021 a ke splnění výzvy tak měla více než čtyři měsíce. Jako přitěžující okolnost inspekce vyhodnotila rovněž skutečnost, že žalobkyně nedoložila ve lhůtě hned několik podkladů a jiné nedoložila vůbec. Tyto okolnosti podle inspekce významně zvýšily společenskou škodlivost přestupku. Inspekce rovněž uvedla, že přihlédla k majetkovým poměrům žalobkyně, které ověřila nahlédnutím do veřejného rejstříku.
70. Soud nesouhlasí se žalobkyní, že by inspekce nepřihlédla k důvodům, pro které žalobkyně nemohla informace poskytnout ve lhůtě (zejména pandemie covid-19), a k její žádosti o prodloužení lhůty ze září 2021. Těmto otázkám se inspekce věnovala při úvahách o společenské škodlivosti vytýkaného jednání. Uvedla, že žádosti o prodloužení lhůty do prosince 2021 nemohla vyhovět, neboť by tím byla paralyzována po téměř tři čtvrtiny zákonné lhůty pro vydání závěrečné zprávy (str. 39 prvostupňového rozhodnutí). Žalobkyně navíc žádost o prodloužení lhůty podala až po jejím uplynutí. S těmito závěry se soud ztotožnil. Dopady pandemie covid-19 na své zaměstnance žalobkyně ničím nepodložila. Soud nechce zpochybňovat závažnost pandemie, opakuje však, že žalobkyně měla i přesto k poskytnutí informací dostatečný časový prostor.
71. Soud shrnuje, že neshledal odůvodnění výroku o uložení pokuty nezákonným ani nepřezkoumatelným. Z rozhodnutí je jasné patrné, z jakých důvodů byla pokuta uložena. Ani výši pokuty nehodnotí soud vzhledem k uvedeným okolnostem jako nepřiměřenou.

Podle § 51 odst. 10 písm. b) zákona o dráhách lze uložit pokutu do 100 000 Kč, pokuta tedy byla uložena v zákonem vymezeném rozsahu a její výše byla dostatečně srozumitelně odůvodněna. Smyslem soudního přezkumu zde není hledat ideální výši pokuty, ale pouze posoudit, zda nejde o pokutu neodůvodněnou a likvidační. O takovou pokutu nejde. Přiměřenosti pokuty by se soud mohl věnovat pouze na základě moderačního návrhu žalobkyně. Ta jej však neuplatnila.

K materiální stránce přestupku

72. Zcela na závěr žaloby žalobkyně namítá, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Vyžádané informace totiž inspekci poskytla pět měsíců před uplynutím lhůty pro vypracování a zveřejnění závěrečné zprávy o mimořádné události Světec.
73. Judikatura správních soudů je dlouhodobě ustálena v závěru, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (např. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS). Správní orgány se proto zpravidla nemusí materiální stránkou explicitně zabývat při odůvodňování svých rozhodnutí (např. rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2011, čj. 1 Afs 14/2011-62). K naplnění materiálního znaku nedojde pouze tehdy, existují-li výjimečné okolnosti, které snižují konkrétní společenskou nebezpečnost tak, že nedosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti (rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2015, čj. 3 As 92/2014-32). Tato východiska jsou v judikatuře dlouhodobě ustálená (nejnověji např. bod 15 a násl. nedávného rozsudku NSS ze dne 8. 9. 2025, čj. 22 As 110/2025-35).
74. Soud má za to, že inspekce i žalovaný se ve svých rozhodnutích (na str. 38 prvostupňového rozhodnutí a v části V. napadeného rozhodnutí) v souladu s výše citovanou judikaturou dostatečně podrobně zabývali tím, který společenský zájem je v posuzovaném případě chráněn (zajistit rychlé a efektivní šetření mimořádných událostí a tím předcházet jejich vzniku v budoucnosti) a jak konkrétně jej žalobkyně ohrozila. I skutková podstata přestupku je v napadeném a prvostupňovém rozhodnutí popsána jasně a srozumitelně. Inspekce se míře závažnosti žalobkynina jednání podrobně věnovala a posoudila ji jako větší než nepatrnou. Zároveň nebyly v průběhu řízení před správními orgány zjištěny žádné výjimečné okolnosti, které by vyloučily, respektive snížily společenskou škodlivost jednání do té míry, že by materiální stránka přestupku nebyla dána.
75. Ve shodě s žalovaným soud uvádí, že pro naplnění materiální stránky přestupku podle § 51 odst. 1 písm. m) zákona o dráhách není rozhodné, v jakém předstihu před vypracováním a zveřejněním závěrečné zprávy o šetření nakonec žalobkyně vyžádané informace poskytla. Je naopak rozhodné, že žalobkyně po několik měsíců odmítala poskytnout inspektorům součinnost, čímž jim znemožnila výkon jejich oprávnění.
76. Soud se proto ani s touto námitkou neztotožnil.

Závěr a náklady řízení

77. Žaloba není důvodná, proto ji soud výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
78. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému, který byl ve věci plně úspěšný, jejich náhradu nepřiznal. Nevznikly mu totiž žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2026

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu